

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11Csp/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616204836
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5616204836.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš - sudca JUDr. Daniel Marcián v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31575951 proti žalovanému V. Š., nar. X. X. XXXX, s trvalým pobytom F. XXX/X G. U., o zaplatenie sumy 1.406,64 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.133,24 eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,12%, pričom o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou na tunajší súd 8. 7. 2016 (doplnenou špecifikujúcim podaním doručeným na tunajší súd 12. 9. 2016) sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.406,64 eur spolu s úrokom vo výške 28% ročne zo sumy 1.406,64 eur od 4. 10. 2015 do zaplatenia. Žalobca a žalovaný uzatvorili 5. 10. 2012 zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovaného ako majiteľa účtu, zriadil a viedol bežný účet č. SM.. Podľa zmluvy bol žalobca oprávnený za poskytovanie svojich produktov a služieb účtovať na ťarchu tohto účtu poplatky podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov. Podľa 3.8 všeobecných obchodných podmienok žalobcu bol žalovaný povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií splátok úveru, poplatkov v zmysle sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny (1.406,64 eur), a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného, o čom ho informoval posledným výpisom z účtu 3. 10. 2013. Podľa 3.12 všeobecných obchodných podmienok žalobcu, pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky u“ , kúrok, vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtový je podľa všeobecných obchodných podmienok a vývesky úrokových sadzieb stanovený vo výške 28 % ročne (úroková sadzba platná od 1.7.2012.)

2. Žalovaný sa k žalobe (a jej špecifikujúcemu podaniu doručenému 12. 9. 2016) napriek výzve súdu písomne nijako nevyjadril.

3. Dňa 21. 2. 2017 tunajší súd vydal rozsudok, ktorým zmietol žalobu v celom rozsahu, čo odôvodnil neunesením bremena tvrdenia zo strany žalobcu.

4. Na základe odvolania žalobcu odvolací súd uznesením z 27. 10. 2017 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na ďalšie konanie so záväzným pokynom, aby vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby, a to doplnením skutkových okolností uplatneného nároku.

5. Po výzve tunajšieho súdu na doplnenie skutkových tvrdení zo 14. 5. 2018 žalobca 24. 5. 2018 doručil na tunajší súd (ďalšie) špecifikujúce podanie, v ktorom uviedol, že žalovaný mal na účte (od 1. 2. 2013) poskytnutý limit povoleného prečerpania vo výške 1.190 eur s úrokom 19,90% ročne, ktoré povolené prečerpanie sa riadilo všeobecnými obchodnými podmienkami, a ktoré žalovaný mohol čerpať naraz alebo po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby, až do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Žalovaný sa pritom zaviazal splácať sumu čerpaných prostriedkov spolu s úrokmi priebežne, a to kreditnými obratmi na účte, ako aj kedykoľvek v plnej výške na požiadanie žalobcu. Úroky sa vypočítavali len zo sumy čerpaných peňažných prostriedkov a za dobu ich skutočného čerpania. Keďže žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, žalobca 19. 9. 2013 znížil žalovanému tento limit na 0 eur. Týmto zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy v určenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte, a dlh žalovaného sa potom navyšoval právnym titulom prekročenia. Žalovaná suma 1.406,64 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Celková výška debetných transakcií za obdobie od otvorenia účtu do jeho zatvorenia predstavovala sumu 9.355,82 eur a celková výška kreditných transakcií na tomto účte v období od otvorenia účtu do jeho zatvorenia predstavovala sumu 7.949,18 eur. Poplatky boli účtované na ľarchu účtu na základe čl. IV ods. 2 zmluvy o účte a všeobecných obchodných podmienok žalobcu III čl. A bod 15 a sadzobníka poplatkov žalobcu. Na ľarchu účtu čtované úroky boli trojakého druhu, jednak išlo o úroky v sadzbe 19,90% ročne (podľa všeobecných obchodných podmienok čl. T bod 5 a všeobecných obchodných podmienok žalobcu III čl. A bod 23), ktorá sadzba bola platná počas povoleného prečerpania, jednak išlo o úroky v sadzbe 28% ročne (podľa všeobecných obchodných podmienok žalobcu III čl. A bod 23 a vývesky úrokových sadzieb), ktorá sadzba bola platná pre nepovolené prečerpanie, a jednak z úrokov z omeškania v sadzbe 5% ročne z čiastky, ktorou žalovaný prekročil limit povoleného prečerpania, ktorý úrok bol účtovaný počas trvania limitu povoleného prečerpania až do zníženia limitu na 0 eur, resp. do vyrovnania prečerpania do výšky povoleného prečerpania (podľa všeobecných obchodných podmienok žalobcu III čl. A bod 23.)

6. Žalovaný sa k špecifikujúcemu podaniu doručenému 24. 5. 2018 napriek výzve súdu písomne nijako nevyjadril.

7. Súd na zistenie skutkového stavu vykonal na pojednávaní všetky dôkazy navrhnuté žalobcom (žalovaný žiadne dôkazy vykonať nenavrhol.)

8. Zo (žalobcom predloženej) zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 5. 10. 2012 vyplynulo, že žalobca sa zaviazal zriadiť a viesť pre žalovaného osobný bežný účet č. XXXXXXXXXXXX, a že žalobca bol oprávnený za poskytovanie produktov, resp. služieb účtovať si poplatky podľa sadzobníka poplatkov na ľarchu účtu žalovaného. Uvedená zmluva neobsahovala dojednanie o povinnosti platiť úroky ani dojednanie ohľadne možnosti povoleného prečerpania.

9. Zo (žalobcom predložených) výpisov z účtu žalovaného č. XXXXXXXXXXXX (na čl. 122 až 138 spisu) za obdobie od 5. 10. 2012 (otvorenia účtu) do 19.5.2017 (zatvorenia účtu) súd zistil, že žalovaný sa prvýkrát dostal do debetu 4. 2. 2013, ktorý debet postupne narastal až do 3. 10. 2013, kedy došlo k zatvoreniu účtu. V období od 4. 2. 2013 (vznik debetu na účte) do 3. 10. 2013 (zatvorenia účtu) došlo na tomto účte k debetným operáciám žalovaného (bezhotovostné platby žalovaného v prospech iných účtov, bezhotovostné platby žalovaného v rôznych predajných zariadeniach, resp. výbery žalovaného z bankomatu) v úhrnnej výške 1.233,38 eur, a ku kreditným operáciám žalovaného (platby v prospech účtu žalovaného a jeho vklady na účet) v úhrnnej výške 100,14 eur. Z týchto výpisov z účtu tiež vyplynulo, že zvyšok (celkového) debetu (v období trvania účtu) bol (okrem debetných operácií žalovaného) tvorený aj rôznymi poplatkami a úrokmi z debetných súm, ktoré žalobca účtoval na ľarchu účtu žalovaného.

Vo výpisoch boli uvedené len „úroky“, výraz „úroky z omeškania“ nebol v týchto výpisoch použitý. Vo výpisoch z účtu za obdobie od 1. 2. 2013 do 19. 9. 2013 (na č.I. 123 až 134 spisu) sa objavujú aj údaje o čerpaní povoleného prečerpania.

10. Zo (žalobcom predloženého) sadzobníka poplatkov žalobcu vyplynula výška jednotlivých poplatkov účtovaných žalobcom na ľarchu účtu žalovaného (vzhľadom na ďalej uvedené právne posúdenie by bolo ne hospodárne rozpisovať konkrétnu výšku jednotlivých poplatkov.)

11. Zo (žalobcom predložených) vývesiek úrokových sadzieb produktov žalobcu vyplynula výška úroku pri „nepovolenom prečerpaní“ v sadzbe 28 % ročne a výška úroku pri povolenom prečerpaní na účte vo výške 19,90% ročne.

12. Takto zistený skutkový stav súd následne podrobil svojmu právnomu posúdeniu, pričom aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

13. Podľa § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

14. Podľa § 1 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, § 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, § 9 ods. 6,7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, § 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, § 15 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, § 18 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, § 20 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, § 21 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, 25 až 27 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

18. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb. účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, ďalej len „OBZ“) zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

20. Predmetná zmluva je zmluvou o bežnom účte podľa § 708 OBZ a súčasne zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch vo forme prekročenia podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ju uzavrel žalobca ako veriteľ podľa § 2 písm. b)

zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a žalovaný ako spotrebiteľ podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti ani povolenia, a pretože žalobcom (v žalobe a jej prvom špecifikujúcom doplnení doručenom na tunajší súd 12. 9. 2016) opísané „nepovolené prečerpanie“ vo výške žalovanej istiny napĺňa charakteristiku spotrebiteľského úveru vo forme prekročenia podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Napriek tvrdeniam žalobcu v jeho druhom špecifikujúcom podaní doručenom na tunajší súd 24. 5. 2018 o tom, že dlžná istina je tvorená nielen právnym titulom „nepovoleného prečerpania“, ale aj právnym titulom povoleného prečerpania, treba povedať, že zmluva neobsahovala dojednanie o možnosti povoleného prečerpania, a preto ani neprichádza do úvahy aplikácia § 710 OBZ v spojení s § 497 OBZ. V tejto súvislosti nie je dôležité, že vo výpisoch z účtu sa hovorí o povolenom prečerpaní, pokiaľ samotná zmluva neobsahuje ustanovenia o dojednaní povoleného prečerpania. Na zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo forme prekročenia sa podľa § 1 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch vzťahujú ustanovenia § 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>, § 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>, § 9 ods. 6,7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>, § 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>, § 18 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>, § 20 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>, § 21 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> a § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>, 25 až 27 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> zákona o spotrebiteľských úveroch.

21. Súd nemohol priznať žalobcovi uplatnený nárok na poplatky a (zmluvné) úroky, pretože tieto neboli individuálne dojednané v predmetnej zmluve. Sadzobník poplatkov, na ktorý odkazuje dojednanie v zmluve v bode IV.2. totiž nepredstavuje zmluvné dojednanie (aj) o výške poplatkov. Sadzobník poplatkov je svojou povahou interným dokumentom žalobcu, ktorý nenapĺňa charakteristiku vzájomnej dohody zmluvných strán. Dodávateľ môže tento dokument v priebehu trvania meniť, vrátane výšky poplatkov v ňom uvedených. Navyše iba odkaz v uvedenom článku zmluvy na sadzobník poplatkov žalobcu (aj za situácie, že majiteľ účtu vyhlásil, že pred podpisom zmluvy sa oboznámil s poplatkami súvisiacimi s danou zmluvou) nespĺňa požiadavku individuálneho dojednania, a to o to viac, že oprávnenie banky účtovať si poplatky na ťarchu účtu majiteľa bolo zakomponované do formulárovej zmluvy pripravenej vopred žalobcom ako dodávateľom, obsah ktorej spotrebiteľ nemohol reálne ovplyvniť a musel ju prijať ako celok. Žalobca teda nepreukázal individuálne zmluvné dojednanie strán o povinnosti žalovaného platiť žalobcovi poplatky v určitej výške, ktoré poplatky mu však v takej výške boli účtované na ťarchu bežného účtu. Takisto žalobca nepreukázal individuálne zmluvné dojednanie o povinnosti žalovaného platiť (zmluvné) úroky zo sumy nepovoleného prečerpania (ani úroky zo sumy povoleného prečerpania, ktoré mu však nepatria aj preto, že povolené prečerpanie nebolo dojednané.) Úrok ako odmena veriteľovi za poskytnutie úveru (vo všeobecnosti) síce prislúcha, avšak žalobca nepreukázal, že si povinnosť na jeho úhradu (vrátane jeho výšky) so žalovaným v zmluve aj individuálne dojednal. Samotná zmienka o tak podstatnej náležitosti ako je platenie úrokov z nepovoleného prečerpania je len obsahom všeobecných obchodných podmienok. Požiadavka individuálneho dojednania poplatkov a úrokov v spotrebiteľskej zmluve vyplýva z ustanovení zákona o spotrebiteľskom úvere (účinného aj v čase uzatvorenia tejto zmluvy) podľa ktorých uvedenie údajov o výške poplatkov a úrokov sa považuje za obligatórnu obsahovú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch), ktorých absencia je sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. Rovnaký právny záver vyplýva aj z viacerých rozhodnutí tunajšieho odvolacieho súdu napr. z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn.: 6Co/95/2018 z 27. 6. 2018 alebo rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn.: 10Co/236/2017 z 14. 12. 2017 a ďalších.

22. Navyše vo vzťahu k požadovanému úroku zo sumy nepovoleného prečerpania vo výške 28 % ročne, súd považuje výšku tohto úroku v zmysle ustálenej judikatúry za v rozpore s dobrými mravmi, pretože táto úroková sadzba podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú sadzbu na finančnom trhu, ktorá bola platná v čase uzavretia tejto zmluvy, a predstavovala približne 10% ročne. Dojednanie o tomto úroku je tak absolútne neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené tak žalobca nemá nárok na žiadne (zmluvné) úroky (či už za dobu do zatvorenia účtu alebo za dobu po zatvorení účtu, resp. či už zo súm nepovoleného prečerpania alebo zo súm povoleného prečerpania) a rovnako nemá žalobca nárok na žiadne poplatky, a preto súd vo vzťahu k tejto časti uplatneného nároku žalobu zamietol.

24. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy, ktorou žalovaný prekročil limit povoleného prečerpania, ktorý úrok bol účtovaný počas trvania limitu povoleného prečerpania až do zníženia limitu na 0 eur, resp. do vyrovnania prečerpania do výšky povoleného prečerpania, ktoré úroky z omeškania majú byť zahrnuté v sumách „úrokov“ účtovaných na ľarchu účtu žalovaného spolu so (zmluvnými) úrokmi, tak predovšetkým treba povedať, že výška týchto úrokov z omeškania nebola žalobcom špecifikovaná, napriek tomu, že jej suma je určiteľná, keďže boli požadované za dobu do uzatvorenia účtu. Žalobca bol výzvou zo 17. 5. 2018 (na ktorú ho zaviazal odvolací súd) už raz vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil vadu žaloby spočívajúcu v neúplnom opísaní rozhodujúcich skutočností, a to doplnením skutkových okolností týkajúcich sa jednotlivých čiastkových nárok, z ktorých uplatnený nárok pozostáva, napriek tomu v druhom špecifikujúcom podaní doručenom na tunajší súd 24. 5. 2018, ktorým reagoval na túto výzvu súdu, vo vzťahu k uvedeným úrokom z omeškania si túto povinnosť nespĺnil. Nie je úlohou súdu, opakovane vyzývať žalobcu až do štádia úplného unesenie bremena tvrdenia. V prípade ak nevyhovelo raz uskutočnenej výzve bolo na mieste v tejto časti žalobu zamietnuť pre neunesenie bremena tvrdenia. Ak by bol aj tento záver súdu nesprávny, bolo by nutné vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania zamietnuť žalobu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena, pretože keďže podľa žalobcu ide o úroky z omeškania zo sumy, ktorou mal žalovaný prekročiť limit povoleného prečerpania, a ktorý úrok z omeškania bol účtovaný počas trvania limitu povoleného prečerpania, pričom zo zmluvy nevyplýva dojednanie povoleného prečerpania, nebol takisto preukázaný ani nárok na tieto úroky z omeškania. Navyše z výpisov z účtu vyplýva účtovanie úrokov, a nie aj účtovanie úrokov z omeškania. Argumentácia žalobcu, že pod úrokmi mal na mysli úroky a aj úroky z omeškania sa súdu javí ako veľmi pochybná.

25. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca má podľa § 1 ods. 2, v spojení s § 2 písm. d) a písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch nárok len na vrátenie poskytnutej (a nevrátenej) istiny úveru, teda na vrátenie sumy 1.133,24 eur ako sumy rovnajúcej sa rozdielu medzi všetkými debetnými operáciami žalovaného vo výške 1.233,38 eur a všetkými kreditnými operáciami žalovaného vo výške 100,14 eur uskutočnenými v období od 4. 2. 2013 (kedy sa žalovaný prvýkrát dostal na účte do debetu - nepovoleného prečerpania, a kedy tak došlo zo strany žalobcu prvýkrát k poskytnutiu úveru žalovanému vo forme prekročenia, pretože dovtedy všetky debetné operácie žalovaného boli financované z jeho predchádzajúcich kreditných operácií) do 3. 10. 2013 (zatvorenia účtu), a teda nie za obdobie od vzniku účtu (5. 10. 2012) do zatvorenia účtu (3.10.2013) ako vyčísl'oval svoje debetné a kreditné transakcie žalobca.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP tak, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,12%, s tým, že o konkrétnej výške nároku na náhradu trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným rozhodnutím. Žalobca si totiž v žalobe uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 1.406,64 eur s príslušenstvom, avšak súd mu priznal nárok iba na sumu 1.133,24 eur. Vzhľadom na uvedené možno povedať, že žalobca bol úspešný v rozsahu 80,56% (1.133,24 eur / 1.406,64 eur), a tým žalovaný v rozsahu 19,44% (100% - 80,56%). Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu ako relatívne úspešnejšej strany sporu, súd náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 2 CSP pomerne rozdelil, a priznal žalobcovi ako úspešnejšej strane náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 61,12% (80,56% - 19,44%), s tým, že o konkrétnej výške nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným rozhodnutím, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie na Krajský súd v Žiline v lehote 15 dní od jeho doručenia podaním odoslaným na Okresný súd Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.